

PETRESCU, Enache. Născut în 1897. Țăran condamnat în 1951, la muncă forțată. A murit la închisoare, la 19 iulie 1952, în condiții de exterminare.

PETRESCU, Eugen. Actor la Teatrul *Delavrancea*. Condamnat. În 1954, se afla la închisoarea din Lugoj.

PETRESCU, Eugenia. Din București (str. Lizeanu). Licențiată a Facultății de Litere din București. Arestată în 1950, torturată și condamnată în lotul legionarilor din grupul lui Ion (Nelu) Jijie.

PETRESCU, Eva. Elevă din Lugoj. Condamnată la 2 ani și 6 luni de închisoare. Detenția la Jilava și Mislea.

PETRESCU, Florea. Născut la 3 septembrie 1915, în comuna Sadova — Dolj. Preot ortodox în comunele Gighera, Fântâna Banului, Ștefănel, Sadova (jud. Dolj), Pojaru și Bârzeiu de Pădure (jud. Gorj). Condamnat în 1959 și eliberat în mai 1964, prin grațiere.

PETRESCU, Florentin. Capitan. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial, pe Frontul de Est. Prizonier la sovietici și deținut într-un lagăr în care ofițerii români, prizonieri de război, erau majoritari. S-a opus înrolării în diviziile *Tudor Vladimirescu* și *Horia, Cloșca și Crișan*, înființate de sovietici pentru a lupta împotriva armatei române. Repatriat în mai 1948. Arestat în 1950, într-un lot de foști ofițeri care fuseseră prizonieri în URSS, și condamnat la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Jilava, Canal ș.a. (date furnizate de d-l Andrei Stăncescu).

PETRESCU, Francisca. Născută la 30 ianuarie 1926, la Steierdorf — Timiș. Ridicată de N.K.V.D., la 14 ianuarie 1945 și trimisă la muncă forțată, în URSS, până la 14 ianuarie 1950.

PETRESCU, George. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 334/1.08.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRESCU, Gheorghe. Inginer. Membru P.N.Ț. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru că luase parte la mitingul anticomunist din Piața Palatului Regal.

PETRESCU, Gheorghe. Născut în 1904, în comuna Nicoleşti. Țăran arestat.

Detenția la Râmnicu-Sărat (16 decembrie 1948 — 16 februarie 1949) și Gherla.

PETRESCU, Gheorghe. Din București (str. Splaiul Unirii, nr. 38). Arestat la 15 august 1949, în loturile membrilor P.N.Ț. Condamnat, după un proces înscenat, la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud, de unde a fost eliberat, la 13 mai 1954.

PETRESCU, Gheorghe. Elev la Liceul *I.C. Brătianu* din Pitești. Arestat în noiembrie 1949, împreună cu mai mulți colegi, acuzați că ar fi aparținut unei organizații anticomuniste, *Casa Albă*, creată, de fapt, de Securitatea din Pitești și controlată prin Frantz Gigoi, elev care își provocase și apoi își denunțase colegii. Bătut la Securitatea Pitești și condamnat, în primăvara lui 1950, de Tribunalul Militar Craiova, la 1 an de închisoare.

PETRESCU, Gheorghe. Din comuna Dragomirești — Ilfov. Condamnat, prin decizia M.A.I. 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRESCU, Gheorghe. Arestat administrativ. În 1952, se găsea în lagărul de muncă forțată de la Midia, într-o brigadă de pedepsiți izolați cu sârmă ghimpată.

PETRESCU, Gheorghe. Fost ofițer politic în cadrul Marinei fluviale. Arestat în 1952. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Onești-Bicaz.

PETRESCU, Gheorghe. Învățător din Făgăraș. Condamnat pentru că acordase sprijin partizanilor anticomuniști.

PETRESCU, Gheorghe. Elev din Craiova. În 1959, a prezentat, în cadrul unui cenaclu literar, un referat critic asupra operei lui Mihai Beniuc, lucru interpretat ca o “acțiune contrarevoluționară a grupului anticomunist de la Liceul *Nicolae Bălcescu*”. Arestat de Securitate și supus unei anchete sălbatice, în cursul căreia a murit.

PETRESCU, Gheorghe. Șef de brigadă la Dâlga, în Valea Jiului. Anchetat mulți ani de Securitate, pentru participare la greva minerilor din Valea Jiului, de la 6 august 1977.

PETRESCU, Gheorghe (zis Muftiul). Capitan de jandarmi al cărui tată murise în 1917, în lupta de la Marașești. În 1947, era șeful pazei de la Ministerul de Interne.

La un moment dat, a dispărut, pentru a reapărea în postura de condamnat. Un coleg, căpitanul Mircea Ursu, îl denunțase că ar fi executat câțiva partizani. Gh. Petrescu avea să se răzbune, la rândul lui, trăgându-l și pe Mircea Ursu în închisoare. Acest Gh. Petrescu a devenit unul dintre cei mai fideli informatori și colaboratori ai administrațiilor închisorilor comuniste (Aiud, minele de plumb etc.), alături de Paleacu și Steanță, având controlul asupra normelor de muncă și rațiilor de mâncare.

PETRESCU, Gheorghe I. Născut la 31 martie 1894, în comuna Avrămeni. Director al Spitalului din Timișoara. Medic renumit din Ploiești, directorul Spitalului de Chirurgie din Ploiești. Doctor docent. Șeful organizației P.N.Ț. Prahova și membru în Delegația Permanentă a P.N.Ț. Arestat la 15 iulie 1949, judecat într-un proces înscenat și condamnat, pentru “discuții în vederea reorganizării P.N.Ț.”. Detenția la Jilava și Aiud, timp de 7 ani. Eliberat în 1956. Rearestat la scurt timp, pe data de 10 octombrie 1956. Judecat și condamnat din nou, de data aceasta la 20 de ani de închisoare. A murit la 3 august 1963, în închisoarea de la Botoșani, în condiții de exterminare.

PETRESCU, Gheorghe M. (zis Moș Ghempet). Fruntaș al Partidului Social Democrat, apropiat al lui I. C. Frimu. Publicist. Rămas fidel liniei lui Titel Petrescu, a fost arestat și condamnat. La 70 de ani, lucra la atelierul de tâmplărie de la închisoarea Aiud. Era foarte slăbit și își pierduse dantura.

PETRESCU, Gheorghe M. Țăran din Blejoi — Prahova. Arestat și deținut la Securitatea Ploiești, 2 ani și 27 de zile.

PETRESCU, Gheorghe N. Născut la 26 martie 1898, în București. Locotenent-colonel. Arestat la 4 mai 1945 și la 26 ianuarie 1946, și anchetat în legătură cu deportarea evreilor din Moldova în lagărele de exterminare din Transnistria. Negăsindu-i-se nici o vină, a fost eliberat. Arestat a treia oară, la 21 august 1951 și anchetat. Nu a fost judecat. Eliberat la 7 octombrie 1955.

PETRESCU, Gheorghe (Gogu) P. Născut la 3 iulie 1884, la Ploiești. Domiciliat

la Vaslui. Avocat. Arestat la 8 august 1960, de Securitatea Iași. Judecat, într-un proces înscenat pentru “instigare dus-mănoasă” și condamnat la 6 ani de închisoare, pe care nu a mai apucat să îi execute, pentru că a murit în 1961, în ancheta Securității Iași.

PETRESCU, Grigore (Gogu). Notar, om de frunte în satul Purani — Vlașca (de pe valea Glavaciocului). Arestat de Securitate, împreună cu aprox. 100 de țărani din satele învecinate Siliștei, ca represalii pentru că, la 7 iulie 1950, țăranii de acolo se răsucaseră împotriva cotelor agricole abuzive pe care erau forțați de comuniști să le plătească. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Negoita, și copilul, Nicolae, aflat în clasele primare, în Dobrogea, la șantierul de muncă forțată de la Ciocârlia și Valea Dacilor.

PETRESCU, Iancu. Renumit elector P.N.Ț. din Circumscripția 14 — Dudești (București). Arestat la 15 august 1949, într-un grup de negustori țărâniști. Anchetat la Securitatea Rahova și Jilava. Eliberat la 15 martie 1950.

PETRESCU, Ilie. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1956, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRESCU, Ilie. Subofiter în cadrul flotei de aviație din Buzău. Condamnat în 1959. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

PETRESCU, Ioan. Născut la 3 aprilie 1889, în comuna Bădești — Argeș. Preot ortodox, paroh în comuna Prislop — Argeș. Arestat la 15 mai 1948 și condamnat la 6 ani de închisoare. Eliberat la 30 aprilie 1954. Detenția la Pitești, Jilava, Aiud și Peninsula.

PETRESCU, Ioan. Născut în 1908. Arestat în 1952. A murit la închisoare, în 1954.

PETRESCU, Ion. Student revenit din Germania, după 1945. Arestat.

PETRESCU, Ion. Din București (str. Moruzi, nr. 54). Arestat la 15 august 1949 și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Oradea, de unde a fost eliberat, în iunie 1954.

PETRESCU, Ion. Născut la 1 septembrie 1922, la Petroșani. Domiciliu obliga-

toriu în Bărăgan, din 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

PETRESCU, Ion. Condamnat. Detenția la Gherla și mina de plumb de la Baia Sprie.

PETRESCU, Ion (zis Teagă). Din Orșova. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

PETRESCU, Ion (Puiu). Țăran din satul Ciupercești, comuna Cosmești — Teleorman. Participant la revolta de la 5 iulie 1950, împotriva colectivizării. Arestat, împreună cu învățătorul Marin Ionescu și alți peste 30 de țărani, anchetat cu brutalitate și condamnat (vezi și Papuc, Alexandru; Petre, Lucia).

PETRESCU, Ion C. Conferențiar universitar de Istoria Pedagogiei, la Universitatea din București. Fruntaș P.N.Ț., fost ministru-subsecretar de stat la Culte (1941-43). Arestat în noaptea de 5 spre 6 mai 1950 și dus la Sighet. La 6 iulie 1955, a fost transportat cu duba de la Sighet la Malmaison. Pe drum, a fost izolat în același compartiment cu Ion Mihalache, care i-a spus că mai fusese dus la București, în august 1953, pentru a fi anchetat în cadrul procesului fostului lider comunist, Lucrețiu Pătrășcanu. Anchetatorii nu reușiseră să obțină de la Mihalache nici o informație folositoare pentru incriminarea lui Pătrășcanu. Tot atunci, Patriarhul Justinian îi propusese lui Ion Mihalache să semneze o declarație de formă, prin care să recunoască meritele comuniștilor, urmând ca după aceea să fie eliberat. Mihalache a refuzat, repezindu-l pe patriarh. Ion Mihalache a fost dus la închisoarea Râmnicu-Sărat, iar Ion C. Petrescu a fost eliberat. Se pare că, ulterior, a fost trimis și cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan.

PETRESCU, Ion I. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRESCU, Ion I. (fiul lui Petrescu, Ion, deținut la Gherla și Baia Sprie). Condamnat și deținut în aceleași locuri ca și tatăl său.

PETRESCU, Ion M. Țăran din județul Prahova, dintr-o comună aflată la 5 km.

nord de Ploiești. Arestat de Securitate, bătut și condamnat. Detenția 3 ani, 9 luni și 6 zile.

PETRESCU, Ion P. Născut la 20 iulie 1894. Țăran din comuna Mircea-Vodă — Galați. Arestat în 1950 și condamnat la muncă forțată. Detenția la Poarta Albă, unde a și murit, la 22 iulie 1952.

PETRESCU, Iulia. Autor dramatic. Arestată în 1974.

PETRESCU, Leonida I. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

PETRESCU, Liviu. Din județul Dolj. Condamnat.

PETRESCU, Lucia A. Născută la 22 mai 1922, la Constanța. Condamnată. Detenția 1 an și 7 luni.

PETRESCU, Lucian V. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRESCU, Maria. Din Pucheni — Prahova. Arestată de Securitatea Ploiești și anchetată în legătură cu activitatea anticomunistă a soțului său.

PETRESCU, Maria N. Născută la 8 ianuarie 1935, în comuna Lățunaș — Caraș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETRESCU, Marin. Din Reșița (str. A. Popovici). Lăcătuș și instalator. Arestat în 1948 și condamnat, într-unul dintre loturile organizației de rezistență anticomunistă conduse de Popp și Bujoii.

PETRESCU, Mihai. Condamnat. În 1963 se afla la închisoarea Aiud, în timpul *reeducării*. I-a servit ca secretar lui Petre Țuțea, scriind, după dictarea acestuia, lucrarea *Statul* (150 de pagini). Din cauza înfometării și a avitaminozei, Țuțea suferea de o paralizie temporară a brațului drept, din cauza căreia nu putea scrie.

PETRESCU, Negoïța (soția lui Petrescu, Grigore-Gogu). Din comuna Purani — Vlașca (lângă Siliștea). Domiciliu obligatoriu, împreună cu soțul și fiul, la Valea Dacilor, lângă Medgidia, din 1950.

PETRESCU, Nichifor. Țăran. Membru al grupului de rezistență anticomunistă condus de maiorul Nicolae Dabija. Arestat în mai 1949 și omorât în anchetă,

în iulie 1949, de șeful Securității Sibiu, Gheorghe Crăciun, viitorul “artizan” al reeducării de la Aiud.

PETRESCU, Nicolae. Absolvent al Liceului-internat din Iași. Membru al *Mișcării de Rezistență a Tineretului Român*, înființate de Ion-Alexandru Renescu, la Piatra-Neamț, în 1948. Nicolae Petrescu era șeful ramurii de la Iași a acestei organizații. Aflând de arestarea lui George Nezeleschi, a plecat la Constanța, în iunie 1949, și a stat ascuns, până în august, când a fost arestat. Anchetat cu brutalitate, alături de ceilalți membri ai grupului, bătut de Pandele, șef de Securitate, și adjunctii acestuia, Vasile Dascălu, Lică Kaufman și Chiper Leferman. Condamnat, în urma unui proces înscenat la Tribunalul Militar Iași, prin sentința 932/5.08.1951, semnată de maiorul Gavrilaş, la 6 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Gherla și în lagăre de muncă forțată. După eliberare, a reușit, după mari greutăți, să își termine facultatea și să devină profesor.

PETRESCU, Nicolae. Născut la 22

ianuarie 1925, în comuna Ianca — Brăila. Student. Președintele organizației studenților național-țăraniști din Facultatea de Textile din București. Condamnat în lipsă, la

27 februarie 1948, la 15 ani de închisoare, în procesul *trotiliștilor*. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Gales, Peninsula, Onești și Borzești. Eliberat în mai 1954.

PETRESCU, Nicolae. Născut la 2 ianuarie 1906, în comuna Glodeni — Dâmbovița. Preot ortodox în comuna Mircea Vodă. Arestat în 1957 și condamnat, prin sentința 816/14.08.1959 a Tribunalului Militar București, la 12 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Aiud, de unde a fost eliberat în 1964, prin grațiere.

PETRESCU, Nicolae Gr. (fiul lui Petrescu, Grigore-Gogu și Negoita). Elev în clasele primare. Domiciliu obligatoriu în Dobrogea, împreună cu părinții, la Valea Dacilor.

PETRESCU, Nicolae I. Născut la 20 aprilie 1923, în comuna Cetate — Dolj.

Absolvent al Liceului Comercial. Manifestându-se împotriva regimului comunist, a fost arestat de Securitate și internat într-un azil psihiatric, timp de 5 luni și 8 zile.

PETRESCU, Nicolae N. Născut la 25 iulie 1895. Învățător din județul Buzău. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Ghencea și în lagărele Gales și Poarta Albă, unde a murit la 28 ianuarie 1954, în condiții de exterminare, în plină iarnă, din cauza regimului de muncă forțată și a lipsei medicamentelor, care îi fuseseră refuzate de Fecioru, comandantul lagărului.

PETRESCU, Nicolita. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

PETRESCU, Octavian O. Născut la 22 mai 1922, în Bulgaria. Stabilizat, prin colonizare, la Constanța. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 12 ani de muncă silnică și confiscarea averii, pentru “uneltire”.

PETRESCU, Olimpia (a lui Artemie). Vezi Petrescu, Artemie.

PETRESCU, Păun-Ion. Țăran din comuna Ciuperceni — Vlașca. Arestat la 5 iulie 1950, pentru că luase parte la răscoala din comună, împotriva cotelor agricole aberante care trebuia să fie preluate statului.

PETRESCU, Pecica. Chimist. Arestată și torturată la Securitatea Brașov (1948-49).

PETRESCU, Petre. Colonel, fost prefect al județului Gorj. Arestat în 1950.

PETRESCU, Petre. Din Brașov. Colonel în rezervă. Fost funcționar și administrator delegat la Fabrica *Astra* Vagoane. Membru în comitetul de coordonare al mișcării de rezistență anticomunistă conduse de inginerii Popp și Bujoi. Condamnat la 15 ani de muncă silnică, într-unul dintre loturile legate de această organizație. Detenția la S.S.I., M.A.I., Jilava (unde, fiind foarte frig, i-a dat pulverul

său, profesorului Nicolae Mărgineanu), Aiud ș.a.

PETRESCU, Petre D. Născut în 1896, în comuna Aninoasa — Dâmbovița. Țăran arestat și condamnat pentru împotrivire la colectivizare. A murit la închisoarea Aiud, în 1964.

PETRESCU, Silvia (soția lui Petrescu, Constantin, comandantul de jandarmi). Născută la 1 noiembrie 1897. Fiica învățătorului Dănilă din comuna Coroi-Târnava Mică. Învățătoare, la rândul ei. Arestată în 1950, de Securitatea din Fierbinți, pe când soțul său se afla într-un lagăr sovietic, și torturată de călăul Iștoc. După 8 luni, i-a fost confiscată averea și a fost lăsată pe drumuri, împreună cu cei doi copii, Daniel și Silviu.

PETRESCU, Silvia. Din Suceava. Condamnată, de Tribunalul Militar Iași, la 3 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Mislea, de unde a fost eliberată.

PETRESCU, Silviu C. (fiul mezin al

lui Petrescu, Constantin, comandantul de jandarmi, și al Silviei; frate cu Petrescu, Daniel C.). Născut la 3 noiembrie 1931. Absolvent al Liceului *Ienachița*

Văcărescu din Târgoviște și al Institutului de Petrol și Gaze de la Ploiești. A acordat sprijin mișcării de rezistență anticomunistă. Arestat de Securitatea din Târgoviște și Ploiești. Toată familia i-a fost distrusă, dar el a rămas până la capăt un fidel militant regalist.

PETRESCU, Smaranda (soră cu Petrescu, Aurelia și Ștefania). Sora scriitorului Cezar Petrescu. Condamnată la muncă silnică.

PETRESCU, Sofia-Fifi (soția lui Petrescu, Constantin-Titel). Arestată în noaptea de 14 spre 15 aprilie 1952, în lotul membrilor familiilor foștilor demnitari. Detenția la Ghencea și în lagăre de

muncă forțată. Eliberată înaintea grațierii soțului său și mutată din casa de pe str. dr. Marcovici, într-o garsonieră din str. Dobrogeanu-Gherea (nr. 8). În 1960, după moartea lui Constantin-Titel Petrescu, a fost mutată din nou, pentru că garsoniera se afla în vecinătatea Direcției Miliției și autoritățile doreau să prevină orice desconspirare a foștilor membri P.S.D. Independent care erau aduși la Miliție, “pentru anchete sau recrutare”.

PETRESCU, Spiridon N. Născut la 15 ianuarie 1897, în comuna Speteni-Urziceni. Țăran arestat la 19 iulie 1952. Detenția la Canal, unde a murit, la 31 decembrie 1953, în condiții de exterminare (la Coasta Gales).

PETRESCU, Stelian. Țăran arestat după stabilizarea de la 15 august 1947. Judecat, în lot cu alți aprox. 60 de țărani și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Văcărești (începutul lui septembrie 1947) și în lagărul de la Plătărești.

PETRESCU, Ștefan. Membru P.N.Ț. Argeș. Rănit, la 9 august 1946, de echipa comunistă de șoc, condusă de Bizin, Dorobanțu ș.a., la ordinul lui Nicolae Ceaușescu și al lui Constantin Doncea, care urmăreau să anihileze P.N.Ț.-ul, care se anunța drept câștigător sigur al alegerilor din noiembrie 1946, dacă acestea s-ar fi desfășurat în mod corect. Ștefan Petrescu a fost dus la spital și anchetat tot el, acuzat de provocare a dezordinii. În confruntarea în care a fost implicat și Petrescu, comuniștii au ucis 2 oameni și au rănit aprox. 15.

PETRESCU, Ștefania (soră cu Petrescu, Aurelia). Sora scriitorului Cezar Petrescu. Călugăriță catolică. Arestată în 1950, într-unul dintre loturile înscenate pentru compromiterea Nuntiatului Apostolic din București.

PETRESCU, Tică. Condamnat, prin sentința 562/25.03.1951, împreună cu Aurel I. Țurcanu, în urma unui proces înscenat pentru compromiterea Legației Franceze de la București.

PETRESCU, Titel. Vezi Petrescu, Constantin (Titel).

PETRESCU, Toma. Născut la 30 martie 1904, la Focșani — Vrancea. Ab-

solvent al Facultății de Teologie. Director al departamentelor de presă din cadrul M.A.I., Președinției Consiliului de Miniștri și Ministerului Cultelor. Luptător în cel de-al Doilea Război Mondial, pe Fronturile de Est și de Vest. Membru al *Ligii Apărării Național-Creștine*. Arestat la 25 martie 1960. Detenția la Jilava și Aiud, de unde a fost eliberat, în 1964, prin grațiere.

PETRESCU, Toma. Avocat și ziarist din București. A publicat, în timpul regimului Antonescu, două volume despre Francmasoneria românească, folosind documente confiscate, în mod ilegal, de la lojile masonice. Arestat și condamnat de comuniști. În 1952 se afla la Aiud.

PETRESCU, Traian (al lui Artemie). Vezi Petrescu, Artemie.

PETRESCU, Traian C. Născut la 20 iulie 1922. Desenator tehnic. Arestat la 29 septembrie 1949. Torturat, călcat în picioare și lovit cu ranga de fier în cap, la Securitatea Capitalei de pe Calea Rahovei, de către Teodor Sepeanu și echipa acestuia. Condamnat, de Tribunalul Militar București, la 10 ani de muncă silnică, pentru "crimă de uneltire". Detenția la Jilava și Aiud (din 1950). Redăm, în continuare, relatarea lui Mihai Giuran, coleg de celulă cu Traian Petrescu și martor direct al scenelor următoare: "*La începutul «domniei» lui Collier peste Aiud, un deținut a bătut în ușă până când gardianul de serviciu, plictisit, a deschis-o. Cu o voce stinsă de foame și sfârșit de durere, [deținutul; n.n.] i-a raportat șgardianului; n.n.] că un coleg de cameră, Traian Petrescu, un tânăr inteligent și stimat de toți pentru calitățile lui spirituale, are meningită și urlă de dureri de cap. [deținutul; n.n.] L-a rugat [pe gardian; n.n.] să facă un gest uman și nobil și să-l aducă pe comandant la fața locului. Nu știu cum și ce a raportat gardianul, dar în câteva minute Collier a venit. Imperturbabil, l-a ascultat pe deținutul care raporta în legătură cu starea lui Traian Petrescu. Când deținutul a terminat de*

vorbit, Collier a făcut un gest scurt gardianului să închidă ușa. Mi-am lipit urechea de ușă și l-am auzit admonestându-l pe gardian pentru nechibzuința de a-l deranja. La scurt timp, Traian Petrescu și-a pierdut cunoștința și a murit în chinuri cumplite. Așa au murit mulți deținuți, neauziți, neluăți în seamă de stăpânul infernului de la Aiud, de Satana Andrei Collier". Traian Petrescu a murit la 2 aprilie 1954, dată la care, vorba deținutului Mihai Stratulat, Nikhita Hrușciov se căciulea pentru a merge la discuții, la Geneva, lucru care nu-l interesa câtuși de puțin pe imperturbabilul Collier.

PETRESCU, Valerian E. Născut la

21 noiembrie 1898. Al cincilea copil al preotului Enache Petrescu, din comuna Ștefanesti — Ilfov, capul unei familii distinse, care a avut o importantă contribuție la consoli-

darea statului român. Un frate al lui Valerian, Miron, a fost ofițer și invalid în urma Primului Război Mondial; un altul a fost deputat P.N.Ț. și prefect al județului Ialomița; un cumnat al lui Valerian a fost preot și a murit în Primul Război Mondial, la Turtucaia. Valerian Petrescu a luptat, ca voluntar, în Primul Război Mondial, după care a absolvit Facultatea de Drept și a profesat ca judecător, prim-președinte de Tribunal și consilier la Curtea de Apel din Constanța, impunându-se ca un spirit drept. Temperament viu, a fost și publicist și pasionat vânător. A publicat articole în *Universul*, *Adevărul*, *Neamul românesc* și *Revista vânătorilor*. A participat la editarea volumului *Kinegeticos* (1937) și a fost secretar al Comitetului *Pro-Eminescu*, asociație care a militat pentru ridicarea unei statuii a poetului la Constanța, pe fa-leza Mării Negre. În ziua dezvelirii statuii, 15 august 1934, a apărut și volumul *Omagiu lui Mihai Eminescu*, a cărui editare fusese inițiată de Valerian Petrescu. Refuzând să facă jocul autorităților comuniste din Hârșova, a fost epurat din Justiție, prin

decizia ministerială 91.980/31.08.1949. Angajat ca funcționar la M.A.T. Arestat în februarie 1951, din gara Palas, unde se urca în trenul spre București, trimis în interes de serviciu (plecarea fusese probabil aranjată, tocmai pentru a oferi un prilej pentru arestare). Arestarea a fost făcută fără mandat și fără motiv; fusese socotit, probabil, un “element periculos”, un reprezentant al “magistraturii burgheze, element de opresiune a clasei muncitoare”. Detenția 3 ani, la Cernavodă, Coasta Galeș și Poarta Albă, de unde a fost eliberat, la 19 ianuarie 1954. S-a stabilit la București (str. Popa Nan, nr. 152). Familia lui a avut de suferit și după ce el a fost eliberat. Valerian Petrescu s-a chinuit cu boala cauzată de condițiile de detenție și cu locurile de muncă mizere care i s-au pus la dispoziție. A murit la 30 iunie 1969, în București.

PETRESCU, Vasile. Tânăr membru P.N.Ț. Condamnat în februarie 1948, pentru răspândire de manifeste împotriva condamnării liderilor național-țărăniști, Maniu și Mihalache.

PETRESCU, Vasile. Din București (str. Alexandru Moruzi, nr. 54). Membru P.N.Ț. Arestat și condamnat în 1949. Detenția la Caransebeș, de unde a fost eliberat, la 29 decembrie 1954.

PETRESCU, Vasile. Arestat în 1949 și condamnat la 3 ani de închisoare, în lot cu colonelul Tetorian, care a fost executat la Jilava, la 13 decembrie 1949.

PETRESCU, Vasile. Moșier din Moldova. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș și Peninsula.

PETRESCU, Vasile. Învățător din județul Făgăraș. Condamnat.

PETRESCU, Vasile N. Născut la 1 ianuarie 1917, la Galați. Arestat în 1958, anchetat la Securitatea Uranus (București), bătut cu bestialitate (“*curgea carnea de pe el, din cauza bătaii*”, spunea Gh. Penciu-Gorunescu, cu care s-a întâlnit la o confruntare) și condamnat, în lotul lui Gheorghe Penciu-Gorunescu, în urma unui proces înscenat de căpitanul Constantin Cenuse, pe baza denunțurilor lui Nicolae Stoicescu, viitorul ministru și ambasador al României în Grecia (după 1990). Eliberat în 1964, prin grațiere.

PETRESCU, Vasilica (soția lui Petrescu, Toma). Născută la 6 august 1923, în comuna Suraia. Arestată în 1960 și anchetată la Securitatea din Uranus (București), de echipa lui Gheorghe Enoiu.

PETRESCU, Vică. Elev din Brașov. Arestat în 1948, torturat în ancheta Securității Brașov și condamnat.

PETRESCU, Viorica. Proprietăreașă din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu.

PETRESCU, Virgil S. Născut la 11 aprilie 1904, în comuna Cerat — Dolj. Țăran, fost membru P.N.L. Arestat în 1959 și condamnat, în urma unui proces înscenat de Securitate, la 4 ani de închisoare, pentru “agitatie dușmănoasă”. Detenția la Gherla, unde a murit, în 1962.

PETRESCU, Zamfir. Născut la 25 decembrie 1909, în comuna Necșești — Teleorman. Preot ortodox în comuna Merișani, din protopopiatul Roșiorii de Vede. Arestat în 1952 și condamnat la 2 ani de muncă forțată, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Canal.

PETRESCU-CĂRĂBUȘ, Elena. Arestată. Detenția la Jilava și Mislea.

PETRESCU-COMARNIC, Ion C.

Născut la 23 martie 1899. Unul dintre cei 7 copii ai comerciantului Constantin Petrescu, din Filipeștii de Pădure. Absolvent al Școlii Pedagogice din Buzău (1920) și al Școlii de Ofițeri de Rezervă, ieșind sublocotenent în rezervă. Învățător în comuna Teișani — Prahova, unde s-a și căsătorit. Adevărat *popă Tanda* al Prahovei, și-a dedicat viața ridicării satului românesc, prin învățământ. A format elevi de frunte, la Teișani, Slanic și Comarnic. A construit școli și muzee sătești. Pe lângă activitățile pedagogice, a întreprins și activități artistice, contribuind la construirea unui Ateneu popular. Cel de-al Doilea Război Mondial l-a găsit la Ploiești. Decorat. În 1943 a fost demobilizat și a intrat în Corpul de Control al Ministerului Educației Naționale. Arestat la 3 septembrie 1951 și dus la Securitatea din Calea

Rahovei (București), unde se afla Teodor Sepeanu, șeful Securității Capitalei. Acolo i s-a înscenat un proces, cu ajutorul lui Lazăr Ștefănescu, fost inspector-general al școlilor din România, care trecuse prin mai multe partide, ajunsese deputat PCdR în simulacrul de Parlament instalat după alegerile falsificate de la 19 noiembrie 1946, fusese apoi exclus, după 2 ani, din Parlament și își crease un partid fictiv, trăgând după sine în pușcărie aprox. 1000 de cadre didactice cărora, după ce termina inspecțiile, le lăsa în cataloage manifeste ale “partidului” său. Și Ion Petrescu-Comarnic a fost denunțat tot de Lazăr Ștefănescu. Judecat și condamnat, prin sentința 131/1952, la 1 an și 8 luni de închisoare, pentru că... nu își denunțase denunțatorul. Detenția la Jilava, Poarta Albă și Gales, de unde a fost eliberat, la 6 august 1953, la 4 luni de la expirarea pedepsei. Nu și-a mai putut practica meseria și a trebuit să se recalifice. A murit la 2 august 1975, în vârstă de 75 de ani, în același an cu soția sa, Cornelia Petrescu.

PETRESCU-COSMEȘTI, Astra.

Născută la 23 noiembrie 1918, la Pașcani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara (str. Zimnicea, nr. 12).

PETRESCU-COSMEȘTI, Eugen.

Născut la 2 martie 1941, la București. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia.

PETRESCU-GEORGESCU, Gheor-

ghe. Născut la 1 februarie 1929, în comuna Șerbăneștii de Jos — Olt. Elev în clasa a VIII-a, la Liceul Comercial *Nicolae Titulescu* din Slatina. Arestat la 25 mai 1948, împreună cu

un grup de colegi, avându-l ca șef de lot pe Gheorghe Mătușa. Învinuit că ar fi deținut arme. Torturat în ancheta Securității Craiova. Condamnat (pe numele de Georgescu), prin sentința 280/2.03.1949 a Tribunalului Militar Craiova, la 8 ani de închisoare. Detenția la Craiova, Jilava,

Văcărești, Pitești, Târgșor, Târgu-Ocna, Gherla, Peninsula, Constanța și Aiud. După expirarea pedepsei, a mai fost ținut la Aiud încă 13 luni, cu o pretinsă condamnare “administrativă”. Eliberat la 18 iunie 1954, și-a făcut buletin pe numele de Petrescu, fiind înfiat de o mătușă. A reușit să termine ultima clasă de liceu și a muncit, 1 an, ca sonder la sondele de la schela Țicleni — Gorj. Înzeștrăat cu o voință extraordinară, a absolvit și Facultatea de Medicină Veterinară (1960). A lucrat la Oltenița, ca medic veterinar. După 1989 a participat activ la viața politică, fiind vicepreședintele P.N.Ț.C.D. Calărași. A candidat pe lista P.N.Ț. pentru Camera Deputaților, din partea Olteniței, la alegerile de la 20 mai 1990. A murit de cancer, la 20 noiembrie 1990 și a fost înmormântat la Șerbăneștii de Jos.

PETRESCU-GHIMPAȚI, Gheorghe.

Membru al Partidului Social Democrat Independent (C. Titel Petrescu). Arestat în 1949, în lotul *titeliștilor*. Detenția la Ocelele Mari.

PETRESCU-MARINARU, Dumitru

C. Născut la 26 octombrie 1889, în comuna Puchenii Moșneni — Prahova. Absolvent de 4 clase primare. Comerciant. Fruntaș P.N.Ț. Primar la Puchenii (1928-30; 1935-36; 1939 — 6 septembrie 1940; înlăturat de legionari, și-a reluat mandatul, între 24 ianuarie 1941 și toamna lui 1942). Pus sub urmărire după alegerile de la 19 noiembrie 1946, la care a candidat tot din partea P.N.Ț. Arestat în decembrie 1946 și reținut 2 luni. Pus sub urmărire după dizolvarea P.N.Ț., în 1947, a stat ascuns într-un bordei dintr-o pădure din apropiere și, din 1950, prin casele oamenilor. Arestat la 7 noiembrie 1956, după ce pusese bazele unei organizații național-tărăniște clandestine, pentru care redactase și un statut. Anchetat de locotenentul Virgil Ionescu și de locotenentul-major Teodor Rus. Cei doi au înscenat în jurul lui Petrescu-Marinaru un lot amplu, de peste 100 de persoane, care îl ajutaseră în timpul celor 9 ani de clandestinitate, și care au fost judecate în 2 procese. Condamnat, prin sentința 197/24.09.1957, la muncă silnică pe viață. Detenția la Jilava,

Gherla, Aiud, Râmnicu-Sărat (1958 — martie 1963) și din nou Jilava, unde a intrat în *reeducare* și și-a făcut *autodemascarea*, în 1963. Eliberat, prin grațiere, în ianuarie 1964, la vârsta de 80 de ani (vezi și Panait, Stelian I.; Pană, Dumitru B.; Pană, Petre-Ștefan; Pandele, Ion I.; Paraschiv, Vasile, din Puchenii; Pavel, Nicolae, zis Sugaru; Pavelescu, Petre; Petre, Ana; Petre, Constantin; Petre, Florea P.; Petre, Gheorghe P.; Petre, Ion I.; Petre, Maria Gh.; Petre, Stelian; Petre, Ștefan P.; Petre, Vasile; Petre, Vasile I.; Pitschak, Carol K.; Plăieșeanu, Constantin I.).

PETRESCU-OȚEL, Aspazia. Fiică de învățator. Refugiată de la Cernăuți, în comuna Susag-Bârsana, de pe valea râului Sebeș. Studentă la Facultatea de Litere de la Cluj — Sibiu. Arestată la 9 iulie 1948, în lotul membrilor Centrului Studentesc Legionar. Judecată în martie 1949 și condamnată la 14 ani de închisoare. Detenția la Mislea, Miercurea-Ciuc și Dumbrăveni. A avut peste tot o atitudine demnă și și-a ajutat colegile de suferință. Este autoarea valoroasei lucrări *Strigat-am către Tine, Doamne...* (Ed. Fundației Culturale Buna Vestire, București, 2000).

PETREU, Alexandru. Țăran din Dobroiești-Mostiștea. Condamnat la 5 ani de închisoare, pentru participare la răscoala de la 7 iulie 1950, împotriva cotelor agricole.

PETREUȘ, Vasile. Născut la 1 septembrie 1959. Muncitor din Zimand. Arestat la 30 iulie 1979 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 2 ani de închisoare, pentru că își manifestase credința religioasă. Eliberat la 20 decembrie 1980.

PETRI, Adalbert. Avocat din Slatina — Olt. A murit în 1958, la închisoarea Pitești.

PETRI, Franz. Născut în 1901, la Ghizela — Timiș. Deportat în 1945, în URSS, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PETRI, Matias. Născut la 11 ianuarie 1902, la Beșenova Nouă. Deportat în 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în 1947, la minele de la Stalino-Donbas.

PETRI, Rita. Născută la 1 ianuarie 1927, la Cîsnădie. Arestată la 13 ianuarie

1945, de NKVD, și deportată în URSS, la Dnepropetrovsk, la muncă forțată.

PETRI, Susana. Din Lovrin — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, de la 18 iunie 1951. A murit acolo.

PETRIC, Alexei F. Născut în 1898, în comuna Sălcuta — raion Căușeni (Basarabia). Condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”. Soția lui, Maria, și copiii, Mihai, Lidia, Elena și Eufrosina au fost deportați la 6 iulie 1949, în Kurgan.

PETRIC, Ana. Vezi Petric, David.

PETRIC, Caius. Născut la 6 iulie 1928. Din Reșița. Arestat la 9 iunie 1949, torturat la Securitatea Timișoara și condamnat, prin sentința 1603/1949 a Tribunalului Militar Timișoara, la 6 ani de închisoare.

Detenția la Târgșor, Poarta Albă și Peninsula. Eliberat la 7 iunie 1955.

PETRIC, David. Țăran din comuna Mahala — Noua Suliță (Bucovina). Deportat la 13 iunie 1941, după masacrul de la Fântâna Albă, în Siberia, împreună cu membrii familiei, Ana și Maria (numele lor apar pe o listă provizorie publicată în almanahul *Țara Fagilor*, 1993, pp. 74-79, care conține 579 de nume ale sătenilor din Mahala, uciși de sovietici; în cimitirul comunei Mahala se mai afla și 107 morminte ale celor masacrați de sovietici la Lunca, în noaptea de 6 spre 7 februarie 1941, ale căror rămășițe pământești au fost recuperate în 1941, dintr-o groapă comună, la intrarea trupelor românești în Bucovina).

PETRIC, Domnica. Vezi Petric, Gheorghe.

PETRIC, Dumitru. Arestat de Securitate și judecat în 1962, în lot cu Kendres Paul și maiorul Nicolae Mânzat. Detenția la Jilava.

PETRIC, Elena A. Vezi Petric, Alexei F.

PETRIC, Eufrosina A. Vezi Petric, Alexei F.

PETRIC, Gheorghe. Din comuna Mahala — Noua Suliță (Bucovina). Deportat

în noaptea de 12 spre 13 iunie 1941, în Siberia, împreună cu soția, Domnica.

PETRIC, Lidia A. Vezi Petric, Alexei F.

PETRIC, Maria. Vezi Petric, Alexei F.

PETRIC, Maria. Vezi Petric, David.

PETRIC, Mihai A. Vezi Petric, Alexei F.

PETRIC, Petre. Din Banat. Condamnat în 1950.

PETRICAN, Gheorghe M. Din Ploiești (str. Vasile Milea, nr. 3). Arestat de Securitatea Ploiești. Detenția 3 ani și 4 luni.

PETRICĂ, Duduță. Condamnat. Detenția la Jilava și Gherla, unde a trecut prin *reeducare*. În 1951, se afla în camera de tortură "99" de la Gherla, unde era chinuit cu sălbăticie, alături de Viorel Gheorghită, Virgil Maxim și Mihai Timaru, de către Livinșchi, Țanu Popa, Stoian ș.a.

PETRICĂ, Ester. Născută la 3 mai 1927, la Steierdorf. Deportată la 15 ianuarie 1945, în URSS, în muncă forțată. A revenit la 9 septembrie 1949.

PETRICĂ, Ioan. Născut la 11 decembrie 1935. Din Arad. Arestat în 1968, la frontieră, și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 2 ani și 6 luni de închisoare, pentru "tentativă de trecere frauduloasă a frontierei".

PETRICĂ, Ion. Arestat în 1948 și condamnat la 8 ani de închisoare. Ajuns la închisoarea Pitești, a făcut parte din prima garnitură de bătași *reeducați* de la Camera 4 Spital. A continuat să tortureze și să smulgă declarații și în cadrul așa-ziselor *comitete de reeducare*. După ce a participat la uciderea lui Cornel Niță, a dat declarații în favoarea lui Eugen Țurcanu, principalul vinovat, în încercarea de acoperire a crimei. Transferat la Canal, a ajuns la Cemavodă și, apoi, la Peninsula, unde a făcut parte din echipa de bătași de la brigăzile 13/14, alături de: Ion Bogdănescu, Andrei Bala, Petre Bela, Viorel Burculeț, Augustin Codreanu, Simion Enăchescu, Fuchs, Leonard Gebac, Coriolan Gherman, Octavian Grama, Ion Griga, Pompiliu Lie, Mihai Livinșchi, Ion Lupașcu, Radu Măiorescu, Gheorghe Măruță, Paul Petre, Adrian Prisăcaru,

Gheorghe Roșca, Ștefan Roșeanu, Emil Sebeșan, Maximilian Sobolevski, Constantin Sofronie, Gheorghe Soroiu, Ion Stancu, Iosif Steier (Staer), Constantin Tonciulescu, Tudor Tudose, Ilie Țăranu, Octavian Voineanu și mulți alții. În acea brigadă s-a organizat, în jurul datei de 21 iunie 1951, vestita *Noapte a Sfântului Bartolomeu*, când 15-20 de deținuți au fost luați, în plină noapte, din brigada lui Subțirică, și duși la *reeducați*, care i-au bătut până la ziuă, având ca fond sonor cântecul acordeoanelor, menit să acopere gemetele celor torturați. De la brigada de *reeducați*, Ion Petrică a plecat, la 16 iulie 1951, pe șantier. Acolo avea să fie împușcat, în plină zi, doctorul Ion Simionescu.

PETRICĂ, Marin I. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PETRICĂ, Marius-Mircea. Născut la 21 martie 1930, în Banat. Arestat de Securitatea Timișoara.

PETRICĂ, Petre I. Născut la 7 iunie 1901, în comuna Domnești — Argeș, într-o familie de buni gospodari. Absolvent al Liceului *I. C. Brătianu* din Pitești și al Facultății de Drept.

A profesat avocatura la Judecătoria din Domnești. Și-a întemeiat o familie foarte stimată în comună și o gospodărie fruntașă. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial, pe Frontul de Est, pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei. Radiat din Barou în 1949 și arestat. Ținut 3 ani în anchete, la Securitatea Pitești, fără să fie judecat. Soția lui a fost dată afară din învățământ, iar fiica a fost exclusă din Liceul de la Câmpulung-Muscel, cu 3 zile înaintea susținerii examenului de Bacalaureat. Motivul real al arestării lui Petre Petrică a fost confiscarea casei familiei sale, pentru a se putea instala în ea Miliția.

PETRICĂ, Roza. Din județul Arad. Arestată.

PETRICĂ, Valentin. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava și Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat de Octavian Zbranca.

PETRICEANU, Nicolae. Țăran din Brebu — Prahova. Condamnat.

PETRICIOIU, Florea I. Născut la 9 octombrie 1881, în comuna Șutești — Vâlcea. Domiciliat la Sibiu. Fost polițist. Arestat în 1950. A murit la 7 martie 1952, la închisoarea Făgăraș, în condiții de exterminare.

PETRICOANE, Carolina. Vezi Petricoane, Elena.

PETRICOANE, Elena. Din comuna Mercina—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Carolina, Ion și Păun, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

PETRICOANE, Ion. Vezi Petricoane, Elena.

PETRICOANE, Păun. Vezi Petricoane, Elena.

PETRIN, Danca. Vezi Petrin, Stana.

PETRIN, Gioca. Din comuna Rudna—Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, de la 18 iunie 1951. A murit în deportare, la Olaru.

PETRIN, Iagoda. Născut la 10 martie 1930, la Rudna — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

PETRIN, Mila. Țăran din comuna Rudna—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Viorica, în Bărăgan, la Olaru, de la 18 iunie 1951.

PETRIN, Sofia. Vezi Petrin, Vlada.

PETRIN, Stana (mama lui Petrin, Iagoda). Domiciliu obligatoriu, împreună cu copiii săi, Danca și Vitomir, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună.

PETRIN, Viorica. Vezi Petrin, Mila.

PETRIN, Vitomir. Vezi Petrin, Stana.

PETRIN, Vlada. Țăran din comuna Rudna—Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Sofia, în Bărăgan, la Movila Gâldăului (Pietroiu), 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETRIN, Voislav. Țăran din comuna Rudna—Timiș. Domiciliu obligatoriu, din 1951, în Bărăgan, la Olaru, unde a și murit.

PETRINA, Dumitru. Țăran din comuna Butea, de lângă Roman (în lunca Siretului). Arestat pentru participare la confruntarea cu securității care veniseră în comună, la 6 august 1949, cu o tanchetă, pentru a-l aresta pe preotul greco-catolic, Gheorghe Peț. Aprox. 3000 de țărani din comună săriseră, la bătaia clopotului bisericii, pentru a-și apăra preotul. Dintr-un avion fuseseră aruncate petarde, în încercarea de a intimidă oamenii, în timp ce tunurile înconjuraseră comuna și fuseseră așezate în poziție de tragere. Securitatea a operat numeroase arestări. Vezi și Peț, Gheorghe.

PETRINA, Ianoș. Țăran din comuna Butea. Arestat în 1949, împreună cu preotul Gheorghe Peț. Torturat și condamnat.

PETRINCA, Justinian-Ioan. Născut în 1934, la Tătărași — Iași. Intrat în călugărie în 1949, la Mănăstirea Nechit — Neamț. Ieromonah. Arestat și deținut între 1955 și 1956, pentru că refuzase să părăsească mănăstirea. Rearestat în 1967. Ulterior, s-a stabilit la Mănăstirea Văratec.

PETRINGEANU (sau PETRIGEANU), Gheorghe. Din comuna Meidanchioi — Tulcea. Arestat în 1958 și condamnat la 10 ani de muncă silnică, pentru că luase parte la răscoala de la 17 ianuarie 1958, când țăranii ceruseră desființarea colectivei agricole. Au fost arestați, în urma acelei răzmerițe, mai mult de 100 de țărani, dintre care peste 45 au fost anchetați mult timp și cu brutalitate. Șef de lot a fost Ion Vintilă, iar procesul s-a judecat la 26 martie 1958.

PETRINGHEL, Gheorghe. Din Bistrița-Năsăud. Arestat și condamnat în 1949.

PETRINI, Ion. Din Galați. Condamnat.

PETRINI, Luigi (frate cu Petrini, Marius). Condamnat în 1949, pentru “uneltire”. Detenția la Peninsula, unde a lucrat în construcții, împreună cu fratele lui, Marius, care era brigadier. A avut o comportare demnă, contribuind la întreținerea unei atmosfere de înțelegere, în cadrul brigazii.

PETRINI, Marius (frate cu Petrini, Luigi). Din București. Condamnat în 1949, la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Peninsula, unde a ajuns brigadier la construcții. A fost unul dintre cei

mai serioși și mai umani brigadieri, salvând mulți oameni, printre care și intelectuali de vază, ca Arșavir Acterian, Alexandru Claudiu, Mihai Paulian ș.a. În brigada lui domnea cea mai cordială atmosferă.

PETRINI, Mihai. Arestat în 1948 și condamnat la 2 ani de închisoare, pentru “activitate legionară”. Detenția la Pitești, în perioada *reeducării* prin tortură. Eliberat în toamna lui 1950.

PETRINI, Mihail D. Din comuna Sărulești — Ilfov. Arestat la 8 noiembrie 1945, ca participant la manifestația din Piața Palatului Regal.

PETRIȘ, Viorica. Născută la 9 noiembrie 1927, în comuna Frătăuții Noi — Suceava. Deportată în august 1949, după revolta țărănească din comună. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PETRIȘOR. Preot romano-catolic din Cotnari. Condamnat. Detenția la Aiud.

PETRIȘOR. Director al întreprinderii de hoteluri *Mamaia*. Aruncat pe fereastră în 1986, în vederea eliminării unui martor incomod al fărâdelegilor comise de oamenii regimului comunist, pe litoralul românesc.

PETRIȘOR, Ana. Născută la 20 octombrie 1951, în comuna Perieți din Bărăgan, unde se aflau, cu domiciliu obligatoriu, părinții săi, originari din comuna Becicherecul Mic.

PETRIȘOR, Andronica. Născută la 30 mai 1943, la Slăvilești — Gorj. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, din 1951.

PETRIȘOR, Constantin N. Născut la 26 august 1909, la Brașov. Condamnat la 22 aprilie 1959, de Tribunalul Militar Brașov, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Eliberat la 22 septembrie 1963.

PETRIȘOR, Dorel. Țăran născut la 3 mai 1924, în comuna Satchinez — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETRIȘOR, Eugenia. Născută la 27 august 1950, la Ghilad — Caraș-Severin. Deportată, împreună cu părinții, la vârsta de nici 1 an. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 5 ani, de la 18 iunie 1951. Ulterior, stabilită în comuna Ciacova (str. T. Vladimirescu, nr. 11).

PETRIȘOR, Florea. Arestat în 1949, într-un grup de 4 persoane, și învinuit de “instigare împotriva regimului”. Anchetat la M.A.I. și Securitatea din Calea Rahovei.

PETRIȘOR, Gheorghe. Inginer din Arad. Arestat în 1958 și anchetat la Securitatea Timișoara, care i-a înscenat procesul. Condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare. Detenția la Timișoara, Jilava, Aiud și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării, de unde a fost eliberat, în 1962. A murit în 1976.

PETRIȘOR, Ion. Din comuna Recea. Arestat, pentru că avusese legături cu partizanii anticomuniști.

PETRIȘOR, Marcel. Născut la 13 aprilie 1930, în satul Ocișor — Hunedoara, într-o familie de învățători. Absolvent al Liceului din Deva. Scriitor. Arestat la 13 aprilie 1952 și eliberat în 1956. Revoluția din Ungaria i-a îndemnat, pe el și pe Mihai Grama, să inițieze înființarea unui *Front Național Republican* și să pregătească organizarea unei mari manifestații la București, la 5 noiembrie 1956. În legătură cu aceste proiecte, s-au mai sfătuit și cu scriitorii Ștefan Popa (Ștefan Augustin Doinaș) și Ion D. Sârbu, cu muncitorul Marin Cocioran, cu Constantin Constantinescu și cu încă două-trei persoane. La 4 noiembrie 1956, Petrișor a afirmat, în redacția revistei *Teatrul* (la care Ștefan Augustin Doinaș era redactor), că în România urma să aibă loc o amplă mișcare studentească, sprijinită de armată și având, ca unul dintre principalele obiective, scoaterea limbii ruse din programele universităților. Marcel Petrișor a fost arestat, la 7 noiembrie 1956, anchetat și torturat, cu maximă brutalitate (bătut cu ranga de fier în cap), de către călăul Gheorghe Enoiu și echipa acestuia, formată din bătaușii Cenuse, Cosma, Purcaru și Sporea. Zdrobit în bătaie, a fost dus pe câmpul Chitilei și legat cu cătușele de șinele de cale ferată. Cu toate presiunile, M.

Petrișor nu a cedat și nu a divulgat informațiile pe care și le-ar fi dorit securității. Judecat, în lot cu Alexandru Ivăsiuc și Mihai Grama, și condamnat la moarte, prin sentința 140/29.05.1957 a Tribunalului Militar București. Alături de *reeducății* din lotul lui Eugen Țurcanu, care nu fuseseră executați, a fost dus la Jilava, în celebra izolare menită să ucidă lent și în timpul căreia cei mai mulți și-au pierdut viața. Marcel Petrișor a fost unul dintre puținii supraviețuitori și a ajuns, după ce a trecut pe la Dej și Gherla, la Aiud, de unde a fost eliberat în 1964, prin grațiere. A absolvit Facultatea de Litere și Filozofie din București, în 1970. A fost căsătorit cu Sorana Georgescu-Gorjan (fiica inginerului Ștefan Georgescu-Gorjan, constructorul *Coloanei Infinite* a lui Constantin Brâncuși, de la Târgu-Jiu), cu care a avut un băiat. După 1989, a fost unul dintre cei care au scris despre experiența carcerală din timpul regimului comunist. A publicat volumele: *Memorii I. Fortul 13, Convorbiri din detenție* (București, 1991), *Memorii II. Secretul fortului 13* (Iași, 1994) și *La capăt de drum* (Institutul European, Iași, 1997).

PETRIȘOR, Maria-Iulia. Născută la 28 februarie 1927, în comuna Calacea. Stabilită în comuna Satchinez — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PETRIȘOR, Marin. Țaran din Mozăceni. Arestat la 7 noiembrie 1956 și condamnat la 5 ani de închisoare. Eliberat la 5 noiembrie 1961, dar trimis, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, până la 14 noiembrie 1963, când a fost eliberat de la Rubla.

PETRIȘOR, Nicolae. Din comuna Recea. Arestat pentru că le acordase sprijin partizanilor anticomuniști.

PETRIȘOR, Vasile (al lui Partenie, zis Crăișorul Munților și Șerifu'). Moț din satul Muntele Rece, de la Izvoarele Someșului Rece. Fiul unui proprietar de depozit de cherestea la Cluj, tatăl a încă 5 copii. Absolvent al Liceului *Gheorghe Barițiu*. În cel de-al Doilea Război Mondial, a luptat pe Frontul de Est, în cadrul Regimentului 7 Infanterie, apoi pe Frontul de Vest, în Ungaria și Cehoslovacia, unde

a fost rănit și a stat într-un spital, la Sloven (martie — 21 iulie 1945). Adus în țară cu un tren sanitar. Arestat prima oară în 1946, pentru că dăduse foc tuturor ziarelor pe care un băiat le împărțea pe stradă. Au urmat, pentru el, nu mai puțin de 35 de arestări. A stat 20 de ani prin închisorile comuniste. S-a căsătorit și a avut 6 copii. Povestea lui a apărut în revista *Flacăra* din 14 noiembrie 2002.

PETRIȘORU, Iustin. Născut în 1899, în comuna Țacobeni — Fălești (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Profira (născută în 1899).

PETRIȘORU, Profira. Vezi Petrișoru, Iustin.

PETRIU, Anghelina. Vezi Petriu, Nicolae.

PETRIU, Ileana N. Vezi Petriu, Nicolae.

PETRIU, Nicolae. Din satul Molodia — Hliboca (Bucovina). Deportat în 1944, în Siberia, împreună cu soția, Anghelina și fiica, Ileana. Au fost exterminați (vezi și Petriu, Ștefan N.).

PETRIU, Ștefan N. (fiul lui Petriu, Nicolae). A refuzat să se prezinte la încorporarea în armata sovietică. Revoltat de faptul că sovieticii îi împușcau pe tinerii bucovineni care refuzau încorporarea, a început să organizeze, în Codrii Cosminului și în regiunea Cernăuțiului, un grup de rezistență împotriva ocupantului, format din aprox. 9 tineri, printre care Gheorghe Ciubotar, Ion Lehun și Ion Sidor. Printre partizani se aflau, însă, și agenți ai NKVD-ului. Ștefan Petriu a reușit să scape din mai multe ambuscade, după mai multe trădări. După ce eșuau în prinderea lui, sovieticii își omorau propriii informatori, deveniți "nefolositori", la Ceahor, lângă Cernăuți. Tot în acea regiune mai acționa și grupul de partizani antisovietici al lui Huidur. După terminarea războiului, Ștefan Petriu a reușit să treacă granița în România, împreună cu un prieten, Ion Lehun, și să meargă în Ialomița, unde se afla, în refugiu, din 1940, mama lui Lehun. S-a dus apoi în Transilvania, unde s-a căsătorit, construindu-și o casă la Tâlmăciu. Întâlnindu-se cu un vechi prieten din Bucovina, s-a fotografiat împreună cu

el. Acel prieten i-a trimis fotografia surorii lui, în Bucovina. Astfel, NKVD-ul a dat de urma lui Petriu și a cerut extradarea lui. Securitatea Brașov l-a arestat, la 26 septembrie 1956, și l-a trimis la Iași, de unde a fost predat reprezentanților NKVD-ului din Cernăuți. Petriu a fost torturat de căpitanul Lazarov și judecat la Cernăuți, în iarna lui 1957. Condamnat la 25 de ani de muncă silnică și deportat. Eliberat la 26 septembrie 1981, dintr-un lagăr din Munții Urali. Stabilite la Molodia. Nu a primit pașaport, pentru a putea pleca în România.

PETRIUC, Agripina. Vezi Petriuc, Dimitrie.

PETRIUC, Aurel D. Vezi Petriuc, Dimitrie.

PETRIUC, Casandra. Vezi Petriuc, Florea.

PETRIUC, Casandra. Vezi Petriuc, Toma.

PETRIUC, Dimitrie. Din comuna Mahala — Noua Sulița (Bucovina). Țăran deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, la vârsta de 63 de ani, după masacrul de la Fântâna Albă, în Siberia, împreună cu soția, Agripina și copiii, Florica, Rahila și Aurel (16 ani).

PETRIUC, Domnica. Vezi Petriuc, Gheorghe.

PETRIUC, Domnica F. Vezi Petriuc, Florea.

PETRIUC, Eugenia T. Vezi Petriuc, Toma.

PETRIUC, Florea (al lui Toader). Țăran din comuna Mahala — Noua Sulița (Bucovina). Arestat după masacrul făcut de sovietici în noaptea de 6 spre 7 februarie 1941, la Lunca, și dus la închisoarea din Cernăuți, într-un grup de câteva zeci de țărani care fuseseră surprinși în timp ce încercau să treacă granița în România. Condamnat la moarte, ca "trădător de patrie" și executat la cca. 10 zile de la arestare. Soția, Casandra (născută în 1900) și copiii, Domnica și Ioan (în vârstă de doar 2 ani) i-au fost deportați, la 13 iunie 1941, în Siberia, la Krasnoiarsk, pe râul lenisei, regiune în care au fost deportați sute de bucovineni. După 5 ani, membrii familiei Petriuc s-au întors acasă.

PETRIUC, Florica D. Vezi Petriuc, Dimitrie.

PETRIUC, Gheorghe. Din comuna Mahala — Noua Sulița (Bucovina). Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, la vârsta de 63 de ani, împreună cu soția, Domnica (60 de ani).

PETRIUC, Gheorghe T. Vezi Petriuc, Toma.

PETRIUC, Ilarie. Din satul Corpaciu — Bucovina (de pe Siret). Arestat după masacrul sovietic de la Fântâna Albă, de la 1 aprilie 1941. A murit în condiții de exterminare, iar numele îi figurează pe monumentul comemorativ de la Corpaciu.

PETRIUC, Ioan F. Vezi Petriuc, Florea.

PETRIUC, Petrea. Din Corpaciu — Bucovina. Arestat în timpul masacrului sovietic de la Lunca, din noaptea de 6 spre 7 februarie 1941. A murit în condiții de exterminare, în 1941.

PETRIUC, Rahila D. Vezi Petriuc, Dimitrie.

PETRIUC, Toma. Din satul Cupca. Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, împreună cu soția, Casandra și copiii, Gheorghe și Eugenia (care a murit de foame, în timpul deportării). După eliberare, s-au stabilit la Novorosisk.

PETRIUC, Vladimir. Născut în 1906, în satul Românești — Suceava. Țăran cu 2 clase primare, tatăl a 2 copii. Arestat la 20 iulie 1960, pentru că în aprilie 1960 își însămânțase terenul și prășise porumbul de pe acea bucată de pământ pe care i-o luase, cu forța, colectiva agricolă, fără forme legale. Condamnat, prin sentința penală 1194/1960, la 1 an de închisoare.

PETROF, Gogu. Născut la 1 iunie 1951, la Cujmir. Deportat, împreună cu părinții, la vârsta de 2 săptămâni. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 5 ani, de la 16 iunie 1951.

PETROF, Pavel Gh. Născut la 13 noiembrie 1921, în comuna Sibioara — Constanța. Domiciliat la Năvodari. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 3 ani și 9 luni.

PETROF, Teofil E. Născut la 18 iunie 1921, la Năvodari — Constanța. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 3 ani și 9 luni.

PETROI, Ana. Născută la 12 noiembrie 1941, la Nisipari — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, din 1951.

PETROI, Paraschiva. Din Galați. Condamnată.

PETROI, Petre. Din județul Dolj. Arestat.

PETROI, Theodor T. Născut la 31 iulie 1921, la Oradea. Țăran condamnat în 1950. A murit la 27 septembrie 1952, în lagărul de la Poarta Albă, din cauza condițiilor de muncă forțată.

PETROI, Zinca. Din Galați. Condamnată.

PETROIU, Vasile. Țăran condamnat în 1949. Detenția la Gherla, unde a trecut prin *reeducare*.

PETROMAN. Din județul Arad. Condamnat.

PETROMAN, Nicolae. Din Arad. Condamnat.

PETROMAN, Teodor. Născut la 22 februarie 1927. Țăran din comuna Răpsig — Arad. Arestat în 1953 și condamnat la 2 ani de închisoare. Eliberat după 5 luni, prin reducerea pedepsei.

PETROMĂNEANȚ, Gheorghe. Născut la 8 decembrie 1946, în comuna Pustiniș, din Banat. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETRONIU, Despina. Din comuna Balotești-Tifesti — Bacău. Arestată și deținută, între 1970 și 1976, pentru apartenență la secta *Martorilor lui Iehova*.

PETRONIU, Vasile. Arestat și condamnat în 1949. Detenția la Jilava, Gherla ș.a.

PETROPOLIADIS, Demetrios. Jumalist grec. Arestat în 1950. Detenția în lagărul de la Mărgineni.

PETROȘEANU, Maria. Din Focșani —Vrancea. Arestată în 1952. Detenția la Ghencea (București).

PETROȘEANU, Nicolae. Condamnat.

PETROȘIȘIN, Alexei S. Vezi Petroșișin, Serghei A.

PETROȘIȘIN, Serghei A. (fiul lui Petroșișina, Ana V.). Născut în 1928, în comuna Bălcăuți — Briceni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Nina (născută în 1930) și fiul, Alexei (n. 1949).

PETROȘIȘINA, Ana V. Născută în 1902, în comuna Bălcăuți — Briceni (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan.

PETROȘIȘINA, Nina. Vezi Petroșișin, Serghei A.

PETROV, Acsa. Născută la 17 septembrie 1943, în comuna Gelu — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Aculina M. Vezi Petrov, Mihai V.

PETROV, Alecsandăr. Țăran din comuna Ivanda — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Iovanca și Deian, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Alexandru. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Alexei I. Născut în 1886, în comuna Puhăcești — Anenii Noi (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Tiumen (Siberia), împreună cu soția, Maria (născută în 1889).

PETROV, Ana. Născută la 1 septembrie 1930, în comuna Satchinez — Timiș. Deportată în 1951, într-un lot de 24 de persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PETROV, Anastasia. Vezi Petrov, Ilie I.

PETROV, Bora. Din Banat. Arestat în 1949 și condamnat, în lotul *titoiștilor*. Detenția la Timișoara, Jilava, Gherla și minele de plumb de la Baia Srie.

PETROV, Constantin. Născut în 1900, la Slobozia — Basarabia. Fost jandarm. Condamnat în 1944, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică și deportat în regiunea Komi.

PETROV, Danița. Țăran din comuna Gelu — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Darinca. Vezi Petrov, Jiva (din Gad).

PETROV, Deian. Născut la 22 noiembrie 1943, în comuna Ivanda — Timiș. Deportat la 18 iunie 1951, într-un grup de 49 de persoane. Vezi Petrov, Alecsandăr.

PETROV, Ecaterina. Vezi Petrov, Mihai V.

PETROV, Elena. Vezi Petrov, Ivan.
PETROV, Elizaveta. Vezi Petrov, Ivan F.

PETROV, Fiodor. Născut în 1916, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1948, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică.

PETROV, Grigore. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Hranislav. Din comuna Gelu — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Hristina, în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Hristina. Vezi Petrov, Hranislav.

PETROV, Ilie I. Născut în 1907, în comuna Bursuc — Nisporeni (Basarabia). Condamnat în 1949, de sovietici, pentru “trădare de patrie”. Soția lui, Anastasia, a fost deportată în 1949, în Irkutsk.

PETROV, Iova. Din comuna Gad. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Persa, în Bărăgan, la Salcâmi, 4 ani și o lună, din 1951.

PETROV, Iovanca. Născută la 1 ianuarie 1926. Țărancă din comuna Ivanda — Timiș. Vezi Petrov, Alecsandăr.

PETROV, Ivan. Din Fărlădeni — Căușeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu Elena.

PETROV, Ivan F. Născut în 1889, în comuna Lebedenco — Cahul (Basarabia). Deportat în 1941, în Siberia, împreună cu soția, Elizaveta (născută în 1902) și fiicele Maria (n. 1924) și Olga (n. 1926).

PETROV, Jiva. Arestat în 1949 și condamnat, în lotul *titoiștilor* (cetățeni români de origine sârbă, din Banat, acuzați că ar fi sprijinit regimul liderului iugoslav, Iosip Broz Tito, cu care comuniștii români erau în conflict). Detenția la Timișoara, Jilava, Baia Sprie, Pitești ș.a.

PETROV, Jiva. Țăran din comuna Gad — Timiș (nr. 39). Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Darinca, Mara și Zlata, în Bărăgan, la Salcâmi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Laza. Vezi Petrov, Milan.

PETROV, Luca. Vezi Petrov, Mișa.

PETROV, Manuil. Preot al comunității de pescari ruși lipoveni de la Caracaliu

(Balta Brailei). Tatăl a 2 copii. În cel de-al Doilea Război Mondial, a luptat pe Frontul de Est. Arestat, anchetat și condamnat la moarte, pentru că dorise ca fiica lui să urmeze școala în limba română și nu în cea rusă. Procesul i-a fost rejeudecat și a fost eliberat.

PETROV, Mara. Vezi Petrov, Jiva (din Gad).

PETROV, Maria. Vezi Petrov, Alexei I.

PETROV, Maria I. Vezi Petrov, Ivan F.

PETROV, Maria M. Vezi Petrov, Mihai V.

PETROV, Maria N. Vezi Petrov, Nicolae I.

PETROV, Marina. Născută în 1897, în Basarabia. Deportată în 1941, în Omsk, împreună cu copiii, Grigore (născut în 1917), Vasile (n. 1922), Alexandru (n. 1926), Petru (n. 1927), Sofia (n. 1930), Nicolae (n. 1931), Ștefan (n. 1933) și Mihai (n. 1939).

PETROV, Marina. Vezi Petrov, Mișa.

PETROV, Mihai. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Mihai V. Născut în 1903, în comuna Țiganca — Cantemir (Basarabia). Deportat în 1949, în Bureația, împreună cu soția, Ecaterina și fiicele, Maria și Aculina.

PETROV, Milan. Țăran din comuna Saravale. Deportat, împreună cu soția sa, Laza, la 18 iunie 1951, într-un grup de 104 persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani și o lună.

PETROV, Milca. Vezi Petrov, Mișa.

PETROV, Milița. Din Gad. Deportată în 1951. A murit în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Salcâmi.

PETROV, Milița. Născută la 7 iunie 1947, la Variaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Fundata, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Mișa. Țăran din Dinaș — Timiș. Deportat, împreună cu membrii familiei, Marina, Milca, Stanca, Luca și Stanislav, într-un grup de 171 de țărani. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Schei, 4 ani și o lună.

PETROV, Nicolae. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Nicolae I. (fiul lui Petrov, Ilie I.). Născut în 1931. Din comuna Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportat, ca “fiu de trădător”, în Irkutsk, împreună cu soția, Sofia (născută în 1932) și fiica, Maria.

PETROV, Olga. Născută la 23 iulie 1938, la Variaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Fundata, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Olga I. Vezi Petrov, Ivan F.

PETROV, Paulina. Vezi Petrov, Sava.

PETROV, Persa. Vezi Petrov, Iova.

PETROV, Petru. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Petru I. Născut în 1897, în comuna Cotiujeni — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică și deportat în Siberia.

PETROV, Rada. Din Gad. Deportat în 1951. A murit în domiciliu obligatoriu, la Salcâmi, în Bărăgan.

PETROV, Sava. Țăran din Beba Veche — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Paulina, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Sofia. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Sofia. Vezi Petrov, Nicolae I.

PETROV, Stanca. Vezi Petrov, Mișa.

PETROV, Stanislav. Vezi Petrov, Mișa.

PETROV, Stepan P. Născută în 1893, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru “agitație antisovietică”. Deportat în Siberia, unde a murit. A fost reabilitat, post-mortem, în 1992.

PETROV, Ștefan. Născut la 14 aprilie 1911. Țăran din comuna Variaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Vișoara, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PETROV, Ștefan. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Vasile. Vezi Petrov, Marina (n. 1897).

PETROV, Vladimir G. Născut în 1897, în comuna Coșernița — Criuleni

(Basarabia). Deportat în 1941. Reabilitat în 1991.

PETROV, Zlata. Vezi Petrov, Jiva (din Gad).

PETROV-POPA, Tudor. Cetățean român din Republica Moldova, deținut în mod ilegal, 13 ani, de autoritățile neobolșevice din Transnistria, alături de Andrei Ivanțoc. Împreună cu ei a fost închis și Ilie Ilașcu, eliberat între timp. Petrov-Popa și Ivanțoc se află, în continuare, în detenție.

PETROVAN, Ancuța. Născută Dunca. Din comuna Dragomirești — Maramureș (nr. 1054). Arestată la 1 mai 1949 și condamnată la 1 an de închisoare. Eliberată la 21 ianuarie 1950.

PETROVAN, Dumitru. Morar din comuna Dragomirești — Maramureș (nr. 1136). Arestat la 1 mai 1949 și condamnat de Tribunalul Militar Cluj. Detenția la Jilava, Gherla, Peninsula și în mine de plumb. Eliberat la 1 mai 1957.

PETROVAN, Dumitru I. Născut la 23 februarie 1885, în comuna Groznița — Iași. Inginer domiciliat în București (str. Sf. Elefterie, nr. 48, ap. 1). Membru P.N.Ț. Arestat la 17 februarie 1959, anchetat cu multă duritate la Securitatea din Uranus și condamnat, prin sentința 201/31.10.1959 a Tribunalului Militar București, la 16 ani de muncă silnică, pentru vina de a-i fi oferit adăpost, câteva zile, și de a fi purtat discuții politice cu Nicolae Pascu, secretar-general adjunct al P.N.Ț., care era urmărit de Securitate încă din 1947. Detenția la Jilava și Gherla, unde a murit în 1962, din cauza torturilor la care fusese supus și a lipsei de asistență medicală și de medicamente. Prin decizia 66/17.11.1997, Curtea Supremă de Justiție a casat sentința din 1959 și l-a achitat, post-mortem, pe Dumitru I. Petrovan, de orice penalitate.

PETROVAN, Gheorghe (Gică). Condamnat. Detenția la Jilava (1951) și Aiud.

PETROVAN, Ion. General din Ploiești. Învinuit că întocmise un Regulament de Organizare al P.N.Ț. Condamnat. Detenția la Jilava și Botoșani, unde a murit.